

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/45/2014
Identifikačné číslo spisu:	3811010084
Dátum vydania rozhodnutia:	16.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3811010084.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Milana Lipovského v trestnej veci proti obvinenému C. E., vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 3 T 27/2011 na neverejnom zasadnutí 16. septembra 2014 v Bratislave o dovolaní obvineného C. E. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 26. marca 2012, sp. zn. 3 To 13/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného C. E. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo 4. novembra 2011, sp. zn. 3 T 27/2011 bol obvinený C. E. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 29.4.2009 v presne nezistenom čase okolo 9:30 hodine viedol ako rušňovodič nákladný vlak s hnacím vozidlom č. T 669150-1 po trati smerom z Bane Nováky na Baňu Cigel', okres Prievidza, pričom v km 5,472 z dôvodu nevenovania sa vedeniu vlaku oneskorene reagoval na podbíjací stroj zn. Plasser-Truuer 08-75 GS, ktorý vykonával v tomto úseku práce, v dôsledku čoho narazil do tohto podbíjacieho stroja, čím spôsobil vodičovi tohto stroja Y. T. zranenia - pomliaždenie záhlavia vpravo, pomliaždenie prednej a pravej strany hrudníka, mnohopočetné odreniny vlasatej časti hlavy a čela, pomliaždenie pravej bedrovej oblasti a pomliaždenie panvy, ktoré ho obmedzovalo v obvyklom spôsobe života 17 dní a jeho spolupracovník G. L. utrpel zranenia - pomliaždenie hlavy, otvorenú zlomeninu nosnej kosti s posunom úlomkov, tržne zmliaždenú ranu čela, tržne zmliaždenú ranu koreňa nosa, tržne zmliaždené rany hornej a dolnej ústnej pery, vylomenie zuba - ľavého horného rezáka, ktoré ho obmedzovali v obvyklom spôsobe života 8 týždňov, počas ktorých tieto zranenia závažne ovplyvnili obvyklý spôsob života poškodeného.

Za to bol odsúdený podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená Sociálna poisťovňa Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený C. E. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd uznesením z 26. marca 2012, sp. zn. 3 To 13/2012 podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčíne podal obvinený C. E. dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a druhý, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Dovolateľ poukázal na to, že pôvodným rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 21. apríla 2011 bol podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby oslobodený a nový odsudzujúci rozsudok je len dôsledkom vysloveného právneho názoru v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Trenčíne z 3. októbra 2011, sp. zn. 3 To 95/2011. Odvolací súd však v citovanom rozhodnutí vyslovil pochybné závery a to najmä pokiaľ ide o výhľadové pomery tak, ako ich nesprávne určil znalec Ing. Peter Blaho. Tento znalec nikdy na mieste dopravnej nehody nebol a jeho znalecký posudok je nehodnoverný, pretože nevychádza z reálneho stavu, ale je založený na fikciách a úvahách. Preto na vlastné náklady si nechal presným meraním zistiť výhľadové pomery v mieste nehody, pričom sa zistilo, že viditeľnosť bola maximálne 63,4 m. Na základe týchto meraní sa domáhal zrušenia rozsudku okresného súdu s tým, že mu bude uložené doplniť posudok znalca Ing. Petra Blaha alebo nechať vypracovať iný posudok pribratím nového znalca. Tomu však Krajský súd v Trenčíne nevyhovel a jeho odvolanie uznesením z 26. marca 2012 podľa § 319 Tr. por. zamietol dôvodiac, že závery, ku ktorým dospel znalec Ing. Blaho, sú správne. Rovnako mu bol právoplatne zamietnutý aj návrh na povolenie obnovy konania, hoci predložil nové dôkazy (znalecký posudok Ing. Juraja Greguša, polohopisný a výskopisný plán), svedčiace jeho obhajobe, že dopravnej nehode nemohol zabrániť. Pretože došlo k porušeniu zákona v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, obvinený C. E. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza zo 4. novembra 2011, sp. zn. 3 T 27/2011, ako aj uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 26. marca 2012, sp. zn. 3 To 13/2012 a vec vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) po tom, ako využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (v danom prípade odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por.) s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por., s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia a v zákonnej lehote podľa § 370 ods. 1 Tr. por. Zároveň ale dovolací súd zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zrejmé, že nie sú splnené obvineným C. E. uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por., ktorými je dovolací súd v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. viazaný.

Úvodom treba uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré je v dovolaní opretá existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného (ných) dôvodu (ov), ide o dovolanie, ktoré treba odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Uplatnených dovolacích dôvodov sa celkom zjavne nedotýka tá časť dovolania obvineného, v ktorej poukazuje na podanie návrhu na povolenie obnovy konania, ktorá podľa neho nebola v rozpore so zákonom povolená. Nevyhovenie spomenutému návrhu totiž obsahovo nenaplnia žiadny dovolací dôvod, pričom samotné rozhodnutie o obnove konania, ktorá je tiež mimoriadnym opravným prostriedkom, ani nemôže byť predmetom prieskumu v dovolacom konaní.

Ostatný obsah dovolania obvineného C. E. vyjadruje výhrady k hodnoteniu vykonaných dôkazov, najmä posudku znalca Ing. Petra Blahu, nedostatočnému rozsahu dokazovania a v konečnom dôsledku ku skutkovým zisteniam, čo dovolateľ zvyrazňuje tvrdením o porušení ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. prikazujúceho orgánom činným v trestnom konaní postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. predpokladá výlučne chyby právne, ktoré sa dotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku v tom zmysle, že tento bol v rozpore s Trestným zákonom posúdený buď ako prísnejšie alebo miernejšie trestný čin, alebo že vôbec nemal byť posúdený ako trestný čin pre existenciu niektorej Trestným zákonom predpokladanej okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť páchatel'a alebo protiprávnosť činu. Spomenutý dovolací dôvod je okrem toho daný aj nesprávnou aplikáciou iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorá nemusí bezprostredne súvisieť len s právnym posúdením skutku, ale sa môže týkať napr. rozhodovania o treste či ochrannom opatrení.

Predmetný dôvod dovolania ale vylučuje skutkové námietky (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou), t.j. nie je prípustné namietat', že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a tiež hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda výlučne slúži k náprave hmotnoprávných chýb.

Také chyby však, ako už bolo spomenuté, v dovolaní obvineného C. E. neboli vôbec uplatnené a ani neboli zistené dovolacím súdom. Námietky obvineného sú mimo deklarovaného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ale aj podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu použitých dovolacích dôvodov), a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky nemohol na ne prihliadať.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené vyššie uvedené dôvody dovolania, dovolací súd na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného C. E. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.